

[Ehha Strange.]

det i højere grad er lovligt, og det giver en mindre restriktiv holdning fra samfundets side, fordi det er stoffer, som de unge mennesker er vant til at se brugt i deres hjem. Der vil jeg godt pege på et par ting, som kan forværre denne situation.

Den lægekonflikt, vi er midt i, kan give de unge mulighed for at gå fra den ene læge til den anden og få ordineret nervemedicin. Hvad kan man gøre for at forhindre det?

Den sidste tids debat om EF-harmoniseringen med hensyn til indførelse af medicin, især nervemedicin og beroligende medicin, kan øge misbruget på dette område.

Af væsentlig betydning er også inkonsekvensen i samfundets indstilling til hash på den ene side og alkohol og piller på den anden side, hvor samfundet som sådant er meget militant i sit forhold til hash. Vi har flere gange i debatten her i dag hørt, hvor farlig hash er; jeg vil ikke stå her og sige, at hash ikke er farlig, men jeg ved, at alkohol- og pillemisbrug er mindst lige så farligt, og samfundets holdning er meget, meget mere tolererende over for disse stoffer end over for hashen, til trods for at hashen i visse miljøer er forholdsvis accepteret og ikke ser ud til at være særlig skadeforvoldende. Hvis vi kunne få et mere afslappet forhold til det, tror jeg, det ville gavne vores debat om disse ting.

Lad mig til sidst sige en lille smule om behandlingen. Vi mener fra SFs side fortsat, at det væsentligste i behandlingen er den socialpædagogiske behandling, at et meget væsentligt moment i behandlingen er frivilligheden, og vi mener derfor, at vi stort set kan være tilfredse med de behandlingsresultater, der er opnået, når man tager i betragtning, hvor vanskelige problemer det tit er, det behandlende personale står over for. Jeg blev meget beroliget over indenrigsministerens bemærkning om, at man var meget restriktiv og kontrollerende med hensyn til, i hvor høj grad man anvendte metadonbehandlingen i den lægelige regie. Jeg håber, at vi, når vi får skriftlige svar i socialudvalget, kan få en lidt mere præcis oplysning om, i hvor høj grad vi bruger metadonbehandling i Danmark. Hvis indenrigsministeren allerede kan give mig det i dag, vil jeg være glad for det; ellers vil jeg vente på det.

Til allersidst skal jeg vel også sige lidt om politiets indsats. Jeg synes, vi har haft glædeligt mange opklaringer af handel med narkotika i den sidste tid. Det kan jeg kun være tilfreds med, selv om jeg måske nok en gang imellem synes, at opmærksomheden i for høj grad er henledt på salget af hash og i mindre grad på salget af hårde stoffer. Stort set synes jeg, at vi har haft en bedre indsats fra narkopolitiets side, end vi har haft tidligere, men der er jo stadig væk store problemer i det med handelen, og vi ved jo alle sammen, at bag ved denne handel med narkotika, bag ved dette misbrug af unge mennesker, der bliver kastet ud i social deroute og elendighed, er der nogle meget, meget stærke økonomiske interesser, og det er endnu ikke lykkedes os at få has på eller kontrol med dem. Det er vel overhovedet svært, men jeg vil gerne i den forbindelse stille et lille spørgsmål, selv om justitsministeren ikke er her. Ikke mindst mit parti har været involveret i nogle debatter om politiets efterretningsvæsen her i den sidste tid; kunne man ikke forestille sig, at politiets efterretningstjeneste interesserede sig lidt mere for de veje, ad hvilke stofferne kommer til Danmark? Én ting er, at vi får fat i nogle halvstore, kvartstore hajer herhjemme, men de egentlige bagmænd sidder jo rundt omkring i verden og jeg kunne godt tænke mig noget efterretningsstjeneste sat ind dér, sådan at vi fik handelen grebet an dér, hvor ondets rod i virkeligheden er.

Inge Krogh (KrF):

Jeg er glad for denne lejlighed til at få diskuteret narkotikaproblemet. Som indenrigsministeren sagde, må vi være meget agtpagende over for problemet, og vi må ikke glemme, at der hver uge sker et dødsfald, der er fremkaldt af narkotikamisbrug.

Odense politi rapporterede i en fynsk avis for nogle dage siden, at antallet af narkotikasager var det samme i 1975 som i 1974, men at der var færre sager med unge under 18 år. Noget af det samme gav Københavns stadsrådgivning udtryk for, idet han udtalte, at der ikke var så stor tilgang som tidligere af stiknarkomaner, og han tilføjede så, at det måske skyldtes, at de unge har set den skæbne, som tidligere narkomaner har lidt. Det viser med meget stor tydelighed, at ef-